

Krvaví elfové: příběh

Lor'themar Theron a Halduron postávají před troskami Quel'Thalasu a mlčky je sledují. Oba myslí na to samé. Mají zůstat u trosk a dále je bránit a zůstat osamoceným ostrůvkem a být lhostejným k věcem, co se dějí kolem. Opět se jim dostává dostatek sil, již jen vytvořením malím zřídlem poblíž trosk a i postupným používáním světla jim dodává sil. Všichni se bojí legie, všichni vědí, co dokáže. Ti, co nezažili, znají vše z barvitých vyprávění. Oba krvaví elfové si pamatují na příchod Archiomonda a jeho pád na hoře Hyjal. „Je třeba jednat, ne stále jen čekat, že se stane zázrak. Seskup celou jednotku a vyrazíme na podporu obráncům.“ Halduron, ač s kamennou tváří, tak s velkou radostí v srdci, doufal v takové rozhodnutí. Oddíl se seskupil a chladně čekal na příchod legie. Na tvářích všech obránců se formoval strach, jen na tvářích krvavých elfů nebylo možno přecíst vůbec nic. Možná doufali v brzkou smrt, možná čekali na příchod jejich pána. Portál již vykazuje ohromnou aktivitu a najednou se vnitřek portálu jakoby propadne do nicoty. Všichni očekávají vpád legie démonů. Místo toho vystoupí z portálu jediná postava. Ohromný purpurový plášť, ještě rozvířen točením portálu, se uklidňuje a před portálem již stojí vysoký plavovlasý muž se zlatem vykládanou zbrojí. Křivý úsměv při pohledu na šiky obránců pod portálem dodal již tak bledému, až bílému princovi, hrůzostrašný vzhled. Kael'Thas roztáhl paže ke svým krvavým elfům a pomalu k nim schází. Žádnému z krvavých elfů nepřišlo nepřírozené vzezření jejich prince divné, nevšimli si podivného zeleného krystalu, který čněl Kael'Thasovi z téměř démonní hrudi. Jako jeden muž krvaví elfové poklekli a vzdali hold svému pánovi. V moment, kdy ona postava v purpurovém plášti svésila ruce, vyhrnuly se z portálu davy démonů a vrhly se na obránce, kteří byli fascinováni z příchodu prince. Nikdo neměl dále čas sledovat dění u krvavých elfů. Všichni byli zaměstnáni pekelnými strážci, kteří svými plamennými meči zasypávali obránce smrtelnými ranami. Strážci záhuby se nad jednotkami legie zhmotnili jako přízraky a vnášeli do řad obránců zmatek stejně jako Nathrezim sesílající jedno vampirické kouzlo za druhým. Jediní, kdo nebojovali, byli stále krvaví elfové, kteří si řevu bitvy takřka nevšimli. Princ svým lidem pokynul aby vstali a doprovodili ho pryč od bitevní vřavy. Nikdo z nich, jak v tranzu sledovali slepě svého pána, si nevšiml jeho podivného démonického doprovodu, který jako by se držel ve stínu samotného Prince. Když hluk bitvy začínal slábnout a celé procesí se zastavilo, většina elfů propukla ve veselí a oslavy příchodu spasitele započaly. Kael'Thas jim však nevěnoval pražádnou pozornost. Pokynul, aby se osazenstvo utišilo a usedlo do velkého kruhu kolem něj. Všichni ho nadšeně poslechli. Postava v rudém plášti uprostřed začala cosi mumlat a její oči, stejně jako tři magické koule rotující okolo ramen, se rozzářily jedovatou zelení. Pokud by tento výjev někdo sledoval, neuvěřil by svým očím. Žádný z elfů nevěděl, co se děje, ale všichni poslušně otevřeli své mysli pro prince. Z démonické princovi postavy vyrazily stovky zelených chapadel a zabořily se do otevřených myslí všech okolo sedících. O pár sekund poté se chapadla stahovala zpět a z každého sedícího jako by vytrhávala kus něčeho, co připomínalo bílý obláček. První se probral Astalor Bloodsworn a pocit nevolnosti dospěl do zvracení veškerého dnešního jídla. Po řádném vyprázdnění se mág přesunul na kolena a snažil se přemáhat neuvěřitelnou bolest v hlavě a podivnou prázdnotu v jeho těle. Rozhlédl se kolem a viděl, jak všichni krvaví elfové leží jako mrtví v kruhu, který před okamžikem utvořili. Podle hvězd na nebi to nebyla chvilka, ale již několik hodin. Přemohl závrať a začal se přesouvat od jednoho mrtvého těla k druhému, všechna vypadala naprosto stejně, klidně a s usměvem na tváři odevzdalo přes pět set krvavých elfů svůj život. Astalor se ohlédl při zvuku podobnému jaký vydával on sám před necelou minutou. A pak zaslechl další a další. Mág nevěděl, zda má být rád, že někdo přežil, nebo truchlit, že nezemřel i on sám. Do hodiny mág prohlédl všechna těla a živé odvedl kousek dál od těchto jatek. Přežilo necelých 40 mužů. Astalor se již cítil

docela v pořádku a šel pohřbít mrtvé. Zvedl ruce a vyslovil zaklínadlo pro vytvoření ohně. Nic se nestalo, ale mág se sesunul na kolena. V tu chvíli mu došlo, co se stalo, a poznal prázdné místo, které již nějaký čas zaplňovalo dar světla od Naaru. Všechno si vzal, nenechal ani kapku. Dar, který vyvedl krvavé elfy z nutnosti magického chůče, dar od Naaru, byl pryč. Nebral ohled na to, že již mnoho z nás je s darem spjato. A prostě si je vzal a odešel, nebyl sám, kdo poznal pravdu. Cítili to náhle všichni. Stejně jako po ztrátě měsíční studny. Nyní skupině podvedených krvavých elfů pomalu dochází, co se stalo, pochopili, jakou zradu právě zažili. Ano, byli podvedeni, a to již podruhé. Jak jsme mohli být tak hloupi? Vše, za co jsme bojovali, nejen proti nepřítelům, ale i proti sobě, byl jen klam. Klam toho proradného prince Kael'Thase, tedy spíše démona Kael'Thase, generála Plamenné legie.